

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನನ್ನು
ಉಣಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು
ಎಲ್ಲ ಅಮ್ಮಂದಿರನ್ನು
ಕಾಡುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ

ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು ಎಂದವರು ನಕ್ಕುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಬದಲಾಗಿದೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಣಕಾಸು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸರೀಕರ ಮುಂದೆ ತಲೆಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಲು ಶಶಿಕಲಾ ಅವರ ಅಜ್ಜಿ ಹೋರಾಟದ ಬದುಕು ನಡೆಸಿದ್ದರು. ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸವಲತ್ತನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವರು ಶಶಿಕಲಾ ಅವರ ಅಮ್ಮ. 'ಅತ್ತೆ ಮಾವರಿಗಂಜಿ, ಸುತ್ತೆಳು ನೆರೆಗಂಜಿ' ಎಂಬಂತೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದೋ, ತಿನ್ನದೆಯೋ ಬ್ಯಾಗು ಏರಿಸಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಅವಳಜ್ಜಿ.

ದುಡಿದು ತಂದ ಹಣವನ್ನು ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಗಿತವಾಗಿ ಗಂಡನ ಕೈಗೋ, ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಕೈಗೋ ಇಟ್ಟು, ತನಗೊಂದಿಷ್ಟು ಖರ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅಜ್ಜಿಯ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಶಶಿಕಲಾಳಿಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವೇ ದುಡಿದ ದುಡ್ಡು, ನೀವೇ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತೇ? ಎನ್ನುವುದು ಶಶಿಕಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಅಜ್ಜಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ನೆ ಇಲ್ಲಪ್ಪ' ಎಂದು ಮೊಮ್ಮಗಳೂ ನಗುತ್ತಾಳೆ. ಶಶಿಕಲಾಳ ಅಮ್ಮನ ಮಾತು ಕೇಳಿ: 'ಅಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು, ಅಕ್ಕ ಮತ್ತು ಅಣ್ಣ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಸಾಕೇ, ಫೀಸು ಕಟ್ಟಲು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಲ್ಲ... ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕಿದ್ದರೆ ಒಡವೆ, ಖರ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ತಾನೇ ಬೇಕು...'

ಹೌದು, ಅಜ್ಜಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟದ ಬದುಕು ಶಶಿಕಲಾ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನ

'ಸಾವಯವ ಆಹಾರವನ್ನೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪೇರೆಂಟಿಂಗ್ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸೇಬು ಹಣ್ಣು ತಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಮೇಣವನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಗುವಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಲು ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾವಯವ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು?